

...Κι όμως, σκέφτεται ο Λούκα, υπάρχουν στιγμές που το να συμπεριφέρεσαι σαν ήρωας είναι το ίδιο πράγμα με το να συμπεριφέρεσαι σαν άνθρωπος. Οι περισσότεροι άνθρωποι δεν έχουν αυτήν την ευκαιρία. Εκείνος, όμως, την είχε και την έχασε μέσα από τα χέρια του...

Πολλοί έχουν ταυτίσει λανθασμένα τον χαρακτηρισμό ήρωας με την εκτέλεση υπεράνθρωπων πράξεων. Κατά την άποψή μου, το να είσαι ήρωας δεν είναι τίποτα παραπάνω από το να υποστηρίζεις και να βοηθάς τον συνάνθρωπό σου, όταν χρειάζεται τη συμπαράσταση και τη αρωγή σου, ακόμα και κάτω από αντίξοες συνθήκες. Σε αυτό το λογοτεχνικό ανάγνωσμα, ο μικρός Λούκα περιθωριοποίησε την προσωπική του ζωή και το καθημερινό του σχολικό διάβασμα, για να βοηθήσει τον Ράτζιβα πουλώντας τριαντάφυλλα, ώστε να μαζέψει χρήματα και να μπορέσει να του τα δώσει, για να τα στείλει στην οικογένεια του στη Σρι Λάνκα. Αυτή τη συμβολική πράξη του Λούκα τη θεωρώ ηρωική. Διότι για να βαφτεί κάποιος σκουραίνοντας το πρόσωπό του και παριστάνοντας τον μετανάστη, για να φύγει από την ζεστασιά και την προστασία της οικογενειακής του στέγης και να πάει να πουλήσει τριαντάφυλλα μέσα στο τσουχτερό κρύο, χρειάζεται τεράστια ψυχική δύναμη και εξαιρετικά μεγάλη θέληση, πείσμα και επιμονή. Σε αυτή την περίπτωση, όμως, ο Λούκα δε φοβήθηκε να βγει έξω να πουλήσει λουλούδια σε πολυσύχναστους δρόμους, ξέροντας ότι επικρατεί παγωνιά, ότι μπορεί να τον δουν οι συμμαθητές του και ότι θα δημιουργήσει κενά στη μόρφωσή του, λόγω της απουσίας διαβάσματος και μελέτης. *Επομένως, κάθε άνθρωπος μπορεί να γίνει ήρωας, αρκεί πρώτα να υπερνικήσει τον εσωτερικό του φόβο, που τον σταματά.*

...Για μια στιγμή σχεδόν ντρέπεται για τον ίδιο του τον εαυτό, για τα επώνυμα παπούτσια του, τη μοδάτη ζακέτα του, τη ζωή που έχει την τύχη να ζει, ασφαλής και δίχως προβλήματα...

Οι σκέψεις του μικρού Λούκα με έκαναν να καταλάβω ότι πρέπει να είμαι ευγνώμων για οποιαδήποτε άνεση μου παρέχει η οικογένειά μου και να μη θεωρώ τα πάντα δεδομένα και να έχω συνεχείς απαιτήσεις. Πρέπει να εκτιμώ κάθε ώρα και λεπτό την προσπάθεια των γονιών μου να μου εκπληρώνουν τις ανάγκες μου, να μου προσφέρουν φαγητό, ζεστά ρούχα για να προστατευτώ από το κρύο και ένα σπίτι στο οποίο είμαι ασφαλής. Όμως, οι σκέψεις του Λούκα με έκαναν παράλληλα να σκεφτώ όλους τους ανήμπορους ανθρώπους του κόσμου που πεθαίνουν καθημερινά λόγω έλλειψης τροφής, ένδυσης και στέγης. *Άνθρωποι σαν τον Ράτζιβα... Άνθρωποι που ζουν εξαθλιωμένοι στους δρόμους, στα στενά ή στα παγκάκια... Άνθρωποι χλευασμένοι από τους περαστικούς και κυνηγημένοι από τις αρχές... Άνθρωποι στους οποίους δεν χαρίστηκε ποτέ τίποτα και δεν τους χαμογέλασε η τύχη...* Αυτούς τους ανθρώπους που δεν έχουν τα δικά μας προνόμια αλλά είναι ίσοι με μας, δεν πρέπει να τους θεωρούμε και να τους αντιμετωπίζουμε ως μειονότητα, αλλά να τους βοηθήσουμε με όποιον τρόπο μπορούμε.

Μπινόπουλος Ξενοφών, Β1 Γυμνασίου